

me, hvad jeg ogsaa troer i enhver Henseende er rigtigt, at det virkelig vil gjøre en betydelig Forskjel, om man tænker sig Intendanturerne for de to Ministerier forenede eller ikke. Det kan meget godt lade sig gjøre, og det kan i mange Henseender være heldigt at forene dem, thi der er mange Punkter, hvori de have aldeles lignende Forretninger at udføre; Armeens og Flaadens hele Forsyning med en Mængde Gjenstande, Fabricationen og Tilveiebringelsen deraf vil kunne bestyres af et fælles Personale, og sikkert med Fordeel. Det ærede Medlem fra Beile har imidlertid troet, at man ikke behøvede at gjøre nogen Forandring, og at man derfor gjerne strax kunde organisere Krigsministeriet, men i den Henseende tillader jeg mig at være af en anden Mening. Jeg holder mig overbevist om, at det vil erkjendes, at naar man haaber og tilsigter om ikke lang Tid at kunne komme til at indrette den øverste Bestyrelse for Intendanturen saaledes, at den bliver fælles for Hæren og Flaaden som een eneste Intendantur, vil det være meget ulogt nu at bringe en Ordning istand for den ene Afdelings Bedkommende, idet deraf kunde følge, at man senere, naar man skulde organisere den fælles Intendantur, vilde komme til at see, at man havde gjort det paa en u hensigtsmæssig Maade. Jeg troer, at dette ligger saa nær for Haanden, at det ikke vil kunne betvivles. — Det andet Punkt, som blev fremdraget af det ærede Medlem for Beile Amts 1ste Valgfreds, var det, at han ansaae det for rigtigt, at vi nu organisere en local Intendantur ved hver Generalcommando, og han har i saa Henseende støttet sig til en Grundfætning, hvis Rigtighed jeg fuldkomment anerkjender og tiltræder, nemlig den, at man i Fredstid skal indrette sig saaledes, at Overgangen til Krigstilstand bliver saa let som muligt; men Sagen er den, at det ærede Medlem i den Henseende har en anden Anskuelse end jeg om, hvorledes Forholdet vil blive paa Krigsfod. Det vil nemlig sees, at det ærede Medlem er gaaet ud fra, at Hæren, naar vi til Krig, nødvendigvis skulde inddeles i 2 Divisioner, men jeg maa tillade mig at gjøre opmærksom paa, at dette er en Sag, som slet ikke ligger for. Der staaer intet Sted Noget derom i den her foreliggende Hærplan, og jeg troer, det er over-

maade usikkert, om Hæren paa Krigsfod vil komme til at danne to Divisioner. Disse vilde blive meget store og langt større end i de fleste andre velordnede Hære. I den franske Armees udgjør en Division 7 à 8,000 Mand, og om en saadan end efter vore Forhold kunde være noget større, hvilket jeg ikke vil betvivle, er der dog et langt Spring derfra og til imellem 20 og 30,000 Mand. I den Krig, vi nylig have tilendebragt, havde vi 4 eller 5 Divisioner, og jeg holder mig overbevist om, at vor Hær, naar vi faae en virkelig Krig, hvori hele Styrken kommer ind, ikke vil komme til kun at danne to Divisioner, men flere, maaskee 4 eller 5 ligesom sidst. De Herrer ville altsaa see, at man ingenlunde kan have Tillid til, at det Formaal vil blive opnaaet, som det ærede Medlem har stillet sig, i Fredstid at have Intendanturen indrettet saaledes, med Hensyn til disse Punkter, som den i Krigstid vil udvikle sig. Naar derimod det ærede Medlem siger, at han har nogen Betænkelighed ved at indrette Brigadeintendanturer, er det en heel anden Sag. Det er ganske vist, at Krigsministeren i dette Punkt er afvejen fra Forsvarscommissionens Forslag; men det er meget muligt, at han i den Henseende har haft sine gode Grunde, og Udvalget har ikke meent i den Retning at burde fravige Krigsministerens Forslag. Det har derfor, som det vil sees, heller ikke stillet noget Forslag om, at der skulde være nogen Brigadeintendantur; thi en Lovbestemmelse derom vilde medføre, at Intendanturen paa Krigsfod blev ordnet brigadeviis; men derpaa gaar Udvalgets Forslag slet ikke ud. Det gaaer ud paa, at der skal være et vist Antal Embedsmænd, som efter Krigsministeriets bedste Skjøn i Krigstid skal anvendes til de overordnede Stillinger i Intendanturen, hvorunder det Hele kan samle og forene sig i saadanne Grupper, som Krigsministeriet og Commandoen, naar Tiden kommer, finder hensigtsmæssige for Armeens Forpleining og Forsyning, men dette troer jeg er en sund Tanke, hvorimod man vanskelig kan gjøre Indvendinger af den Bestaaenhed som de, der ere fremhævede af ærede Talere. I Forbindelse dermed er der nu Spørgsmaal om den meest passende Stilling for disse Mænd i Fredstid. Der er af